Przedpłata wraz z przesełką pocztową wynosi 5 zł. a. w. rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCYA i Administracya we Lwowie przy placu Maryackim l. 9.

Pismo dwutygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Wychodzi 8. i 22. każdego miesiąca w objętości arkusza.

Nr. 3. Dnia 8. Lutego 1888. XV. rocznik.

Wynagrodzenie Dyrekcyi i Rady nadzorczej za pomocą pewnego procentu od czystego zysku, posiada charakter tantiemy i ma być wzięte do podstawy podatkowéj.

(Orzeczenie c. k. Trybunału administracyjnego z d. 29. listopada 1887. l. 2.947).

C. k. Trybunał administracyjny orzekł w sprawie zażalenia, wniesionego przez Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Tarnowie, przeciw decyzyi c. k. galicyjskiéj Krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 16. i 17. grudnia 1886. l. 43.697 i 43.693, dotyczącego dodatkowego wymiaru podatku dochodowego za r. 1881., 1882. i 1883., dalej wymiaru podatku dochodowego za r. 1884. i 1885. — po przeprowadzonej na dniu 17. listopada 1887. publicznéj rozprawie, co następuje:

„Decyzya c. k. Krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 17. grudnia 1886. — o ile takowa orzeka o zaliczeniu remuneracyi dyrektora biura w kwocie 200 zł. do podstawy podatkowéj za r. 1885. – ma być na podstawie §. 7. ust. z dnia 22. października 1875. Dz. u. p. nr. 36. ex 1876. zniesioną, co do reszty zaś zostaje zażalenie jako nieuzasadnione — oddalone“.

Powody.

Zażalenie jest z tego powodu zwrócone przeciw wymiarowi podatku dochodowego za r. 1881., 1882, 1883., 1884. i 1885., że przy ustanowieniu podstawy podatkowéj podług ustawy z dnia 27. grudnia 1880. nr. 151 Dz. p. p. została wziętą do czystego zysku ulegającego podatkowi, także statutem wyznaczona 10 procentowa tantiema dla Dyrekcyi i Rady nadzorczéj Towarzystwa, oraz dla tego, że sprostowanie wymiaru podatkowego za lata 1881., 1882. i 1883. zostało dodatkowo uczynione. W każdym zaś razie, mniema zażalenie, należało potrącić z dochodu ulegającego podatkowi owe 200 zł., które pobiera dyrektor biura jako stałe wynagrodzenie.

Rozpatrując sprawę tantiemy dla Rady nadzorczéj i Dyrekcyi Towarzystwa, należy przedewszystkiem zauważyć, że w danym wypadku, o ile takowy dotyczy stałego oznaczenia podstawy podatkowej za lata 1881. do 1885. włącznie — do czego ma służyć ze względu na §. 2. alinea 1. ustawy z dnia 27. grudnia 1880., czysty dochód z roku poprzedzającego rok podatkowy — muszą być przy ocenianiu właściwości owéj tantiemy wzięte na uwagę postanowienia pierwotnego statutu, nie zaś zmiany, które dopiero po upływie decydującego peryodu, na Zgromadzeniu z dnia 4. marca 1885., uskutecznione zostały.

Podług §. 36. wyżéj wspomnianego statutu mającego tu zastosowanie, należy potrącić z czystego zysku, wynikającego z rocznego zamknięcia rachunków co następuje: 1). 10 procent tantiemy dla Dyrekcyi i 2). 10 procent tantiemy dla Rady nadzorczéj. Towarzystwo żąda zatem, aby tantiema ta była uważaną jako remuneracya Dyrekcyi i Rady nadzorczéj, za świadczone obowiązkowe czynności w myśl §. 2. II., lit. *c.* wyżéj powołanej ustawy i z tego tytułu z podstawy podatkowéj została potrąconą.

Trybunał administracyjny uznał jednak, że powołany ustęp ustawy nie może w niniejszym wypadku znaleść żadnego zastosowania.

Ustęp ten ustawy brzmi bowiem: „Do podstawy podatkowéj nie należy wliczać stałych płac i remuneracyj, które pojedynczy członkowie Dyrekcyi i Rady nadzorczéj otrzymują za świadczone stowarzyszeniu usługi“. Przez takie brzmienie oznaczoną została w ustawie różnica między rozdziałem wynagrodzenia na całą Dyrekcyę i Radę nadzorczą stowarzyszenia, a tym wy-

padkiem, gdzie pojedyńczy członkowie Dyrekcyi, albo Rady nadzorczéj otrzymują wynagrodzenie, jednak nie z tytułu swego stanowiska jako Dyrektorowie i członkowie Rady nadzorczéj, lecz z tytułu im powierzonych służbowych czynności.

W danym wypadku pobierają w mowie będący funkcyonaryusze Dyrekcyi i Rady nadzorczéj, pewną percentualną część czystego zysku, nie z tytułu służbowych czynności przydzielonych pojedynczym członkom Dyrekcyi i Rady nadzorczéj, lecz z tytułu ich stanowiska jako członków Dyrekcyi i Rady nadzorczéj. Ich wynagrodzenie nie jest stałe i nie bywa zastosowane podług miary każdoczesnych służbowych świadczeń przez pojedynczego członka, lecz wynika z podziału pewnéj części dochodu rocznego, przypadającego całéj Dyrekcyi i całéj Radzie nadzorczéj — jest zatem tantiemą, która według wyraźnego postanowienia §. 2. I. alinea 2 powołanéj ustawy, powinna być zaliczoną do czystego zysku, służącego za podstawę opodatkowania.

Zarządzenie zatem władzy podatkowéj, według którego została wziętą 10 procentowa tantiema Dyrekcyi i Rady nadzorczéj stowarzyszenia, do podstawy podatkowéj, jest prawnie usprawiedliwione.

Inaczéj rzecz się ma z wyjawioną przy zeznaniu czystego dochodu za r. 1884. tantiemą dyrektora biura w kwocie 200 zł., która to kwota została wziętą do podstawy podatkowéj na rok 1885., gdyż ze względu na postanowienie §. 23. statutu, dyrektor ten jest urzędnikiem stowarzyszenia, ustanowiony przez Dyrekcyę do kierowania i nadzoru czynności, a pobory jego są wyznaczone przez Radę nadzorczą. Remuneracya tego funkcyonaryusza, choćby on był członkiem Dyrekcyi, kwalifikuje się zatém do wyłączenia z podstawy podatkowéj, ze względu na powyżéj wyłuszczone prawne zapatrywanie w myśl §. 2. II. lit. *c.* powołanéj ustawy, z czego wynika, że pociąganie wzmiankowanéj remuneracyi 200 zł. do podstawy podatkowéj za r. 1885. musiało być uznane za prawnie nieusprawiedliwione.

W dodatkowem sprostowaniu wymiaru podatku za lata 1881., 1882. i 1883. nie mógł Trybunał administracyjny dopatrzyć żadnéj sprzeczności z prawem, ponieważ podług §. 3. ustawy z dnia 18. marca 1878. nr. 31. Dz. p. p. przysługuje władzy prawo wymiaru dodatkowéj należytości w takiéj mierze, o jaką pierwotny wymiar został niewłaściwie uskuteczniony, z tém jednak zastrzeżeniem, że z reguły może nastąpić zadawnienie, które w danym wypadku, gdzie się rozchodzi o podatek bezpośredni następuje po dwu latach, licząc od ukończenia roku administracyjnego, w którym pierwotnie wymierzona należytość była płynną.

Takie zadawnienie jednak w tym wypadku nie zaszło. Wymiar podatku dochodowego za r. 1881., 1882. i 1883. nastąpił bowiem pierwotnie nakazem płatniczym z dnia 28. sierpnia 1885. i 20. września 1883., który to nakaz został doręczony stowarzyszeniu na dniu 25. września 1883.

Dwuletni peryod zadawnienia dla sprostowania wzmiankowanego wymiaru rozpoczął się dopiero z początkiem roku 1884. i miał ustać z końcem roku 1885. Sprostowanie jednak zostało uskutecznione na podstawie doręczonego na dniu 29. czerwca 1885. rozporządzenia z daty 30. maja 1885. l. 25.390, a zatém w ciągu peryodu dla zadawnienia prawnie oznaczonego.

W myśl tego musiało orzeczenie c. k. Krajowéj Dyrekcyi skarbu z dnia 17. grudnia 1886. l. 43.696, o ile takowe utrzymywało w mocy postanowienie zaliczenia do podstawy podatkowej na rok 1885. remuneracyi w kwocie 200 zł. udzielonéj dyrektorowi biura — być uchylone, a to na podstawie §. 7. ustawy z dnia 28. października 1875. Dz. u. p. nr. 36. ex 1876. — co do reszty zaś, zostaje zażalenie jako nieuzasadnione — oddalone.

Lustracye Towarzystw

przeprowadzone w grudniu 1887.

Towarzystwo Wzajemnego kredytu w Sędziszowie.

Majątek Towarzystwa z dnia 4. grudnia 1887.:

Stan bierny:

Udziały	14.087	zł.	84	ct.
Fundusz rezerwowy	1.880	„	—	„
Wkładki oszczędności	26.511	„	17	„
Długi Towarzystwa	10.394	„	66	„
Odsetki	3.570	„	90	„
Tow. handlu skór	711	„	10	„
Zysk z r. 1886.	120	„	57	„
razem	57.276	zł.	24	ct.

Stan bierny:

Pożyczki	54.682	zł.	43	ct.
Koszta administracyi	531	„	96	„
Inwentarz	194	„	54	„
Koszta założenia	128	„	88	„
Koszta procesowe	79	„	73	„
Lokacye	1.100	„	—	„
Różni	131	„	25	„
Gotówka	427	„	45	„
razem	57.276	zł.	24	ct.

Członków liczy Towarzystwo 527.

Wpłaty na udziały ściągane bywają w wysokości 10% udzielanych pożyczek. Rachunek udziałów niewpłaconych w całości, prowadzi się osobno pod tytułem: udziały na raty, które dopiero po całkowitem wpłaceniu zostają przeniesione do właściwego rachunku udziałów. Najwyższe udziały po 1.000 zł. posiada 2 członków.

Od udziałów niewpłaconych w całości nie wypłaca Towarzystwo dywidendy, lecz tylko 5% od kwoty złożonéj. Dotychczas była dywidenda każdego roku w wysokości 10% rozdzielaną.

Fundusz rezerwowy powstaje z wpisowego 2 zł., z oprocentowania w stosunku 5 od sta i pewnej statutem nieokreślonéj części czystego zysku, a wynosi obecnie 13·3% wpłaconych udziałów, tudzież 5·28% kapitału obrotowego. Fundusz ten ulokowany jest z kwotą 1.100 zł. na udziałach w Towarzystwie zaliczkowem we Lwowie i w Towarzystwie zaliczkowem i kredytowem w Rzeszowie; reszta zaś znajduje się w obrocie kasowym.

Wkładki oszczędności w sumie 14.087 zł. 84 ct. składają się z 120 pozycyi, między któremi 15 pochodzą od instytucyi publicznych. Wkładek powyżéj 3.000 zł. posiada Towarzystwo 2, najwyższa zaś wkładka wynosi 3.656 zł. 19 ct.

Długi Towarzystwa pochodzą od:

Kasy oszcz. w Krakowie na weksle 6%	2.000	—
Gal. kasy oszczęd. na weksle 5%	1.550	—
Tow. zal. we Lwowie na rach. bież. 6%	959	66
„ „ „ „ na weksle 6%	1.715	—
Banku krajowego na weksle 5½%	3.170	—
Tow. oszczęd. i pożyczek w Rzeszowie na weksle 6½%	1.000	—
razem	10.394 zł.	66 ct.

Z zobowiązań swoich wywiązuje się Towarzystwo punktualnie i utrzymuje dokładną ewidencyę weksli reeskontowanych.

Odsetki od pożyczek członkom udzielanych pobiera Towarzystwo w wysokości 9%, tudzież odsetki zwłoki 3%. Odsetki zaległe z końcem r. 1886. wstawione do bilansu wynosiły 262 zł. 05 ct., czyli 0·61% kapitału wypożyczonego.

Pożyczki w sumie 54.682 zł. 43 ct. składają się z 526 pozycyi w kwotach od 20—2.000 zł., a udzielone są do spłaty w miesięcznych, kwartalnych i półrocznych ratach w ciągu 2½ lat — na weksle, skrypta i akta notaryalne.

Pożyczki udzielone na weksle wynoszą ogólną kwotę 22.779 zł. 04 ct.; weksle są przeważnie ciągnione, na 6 miesięcy wystawione i w porządku utrzymywane.

Skrypta na kwotę dłużną 29.448 zł. 43 ct., są co do treści i podpisów nie całkiem dokładne; takowe muszą być zmienione, a co do podpisów dłużników i świadków należy przestrzegać wszelkie formalności prawne.

Akta notaryalne na kwotę 2.455 zł. są dobre.

Podania pożyczkowe bywają starannie badane i wszelka ostrożność przy udzielaniu pożyczek jest przestrzeganą. Pożyczki ogółem są dobre i dostatecznie zabezpieczone, to też spłata takowych odbywa się regularnie. Na stan pożyczek 42.392 zł. 90 ct., wynosiły zaległości z końcem roku 1886. ogółem tylko kwotę 3.085 zł. 70 ct., czyli 6·9% kapitału rozpożyczonego.

Zaskarżonych pozycyi jest tylko 5 ze sumą 304 zł. Atoli należałoby kilka większych pozycyi od dłuższego już czasu zaległych zaskarżyć, aby ściągnięcie takowych naraz, nieprzedstawiało później pewnych trudności.

Dokładnéj ewidencyi spraw egzekucyjnych, dotychczas jeszcze nie ma.

Koszta administracyi wynosiły w roku 1886. kwotę 553 zł. 62 ct., czyli 1·18% kapitału obrotowego. Wskutek tak niskich wydatków na administracyę, osiągnięto znaczne zyski, które dozwoliły wypłatę 10% dywidendy i przeniesienie 30% czystego zysku na fundusz rezerwowy.

W obec takich rezultatów dziwnem się wydaje, że Dyrekcya, a nawet kasyer Towarzystwa, nie będący członkiem Dyrekcyi, a stale zajęty w biurze, pracuje od chwili założenia Towarzystwa do dzisiaj bez wynagrodzenia. Należałoby przedewszystkiem uwzględnić pracę szczególnie urzędników, a następnie i członków Dyrekcyi i takową odpowiednio wynagrodzić, poczem dopiero pozostałą nadwyżkę jako zysk czysty wykazać i rozdzielić jako dywidendę, która udzielona w wysokości 6%, zupełnie będzie wystarczającą, a w obec dość znacznego funduszu rezerwowego, wzmacnianie go 5—10% czystego zysku również będzie dostateczne.

Tylko przy odpowiedniéj stosunkowo płacy, można żądać z całą stanowczością od funkcyonaryuszów dokładnego i ścisłego wypełnienia ich obowiązków.

Towarzystwo używa ogółem opinii bardzo dobréj i wzorowo jest administrowane.

Rachunkowość prowadzona jest dotychczas według zasad podwójnéj buchalteryi kupieckiéj i należałoby takową, według rezolucyi uchwalonych na XIII. Ogólnem Zgromadzeniu Związku, zamienić na sposób u innych Towarzystw już zaprowadzony, a przez Związek zalecany.

Ruch stowarzyszeń.

Zmiany w rejestrach stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Dziennik urzędowy ogłasza w miesiącu styczniu b. r. następujące zmiany w rejestrach stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Zmiany w Dyrekcyi:

„*Towarzystwo zaliczkowe w Krośnie*, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“. — Walne

Zgromadzenie odbyte w dniu 23. czerwca 1887. powołało do Dyrekcyi na dalsze sześciolecie następujących pp.: Augusta Lewakowskiego na dyrektora, Józefa Jasińskiego na kasyera, Feliksa Kaczorowskiego na kontrolora, zaś na zastępcę członka Dyrekcyi p. Feliksa Kadyj'a. (C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu. Uchwała z dnia 23. listopada 1887. l. 15.608).

„Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Tarnowie, stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością ograniczoną". — C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że zarządził wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych i zanotował przy powyższéj firmie zmianę członków Dyrekcyi na dalsze trzechlecie z tem, iż członkami zarządu wybrani zostali następujący pp.: Dr. Adolf Ringelheim, W. T. A. Wielogórski i Dr Salamon Merz. (Uchwała z dnia 3. listopada 1887. l. 15.249).

„Towarzystwo zaliczkowe w Mościskach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką". — C k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 16. listopada 1887. wpisaną została w rejestrze handlowym Towarzystw zarobkowych i gospodarczych przy powyższéj firmie zmiana niektórych członków Dyrekcyi, dokonana na posiedzeniu Rady nadzorczéj, która zamianowała następujących pp.: Adama Witeka kontrolorem, Izydora Wasylewicza zastępcą kontrolora i Grzegorza Senatowicza zastępcą kasyera. (Uchwała z dnia 30 listopada 1887. l. 15.609).

„Towarzystwo zaliczkowe w Grybowie, stowarzyszenie zarejestrowane z poręką nieograniczoną". — Na Walnem Zgromadzeniu odbytem w dniu 26. lutego 1887. wybrano w miejsce zmarłego członka Dyrekcyi Ferdynanda Hoscha, dyrektorem tego Towarzystwa p. Karola Br. Bruniokiego. (C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu. Uchwała z dnia 17. grudnia 1887. l. 7.054).

Zmiany statutu:

„Kasa handlowa i przemysłowa w Przemyślanach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką". — Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie odbyte w dniu 1. listopada 1887. uchwaliło zmianę §. 1. statutu w następujący sposób:

a) że ustęp drugi tego paragrafu, czyli słowa: „eskontowanie i reeskontowanie ich (t. j. członków stowarzyszenia) weksli";

b) że ustęp trzeci tego paragrafu czyli słowa: „nabywanie od członków swoich wierzytelności hipotecznych lub pośredniczenie w nabywaniu takowych", - nakoniec

c) że ustęp piąty tego paragrafu w teraźniejszem jego brzmieniu, czyli słowa: „przyjmowanie komisów członków swoich za należytem pokryciem i inkasowanie wszelkiego rodzaju ich wierzytelności" — się wykréśla i ze statutu całkiem wypuszcza. (C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach. Uchwała z dnia 24. grudnia 1887. l. 6.691).

„Towarzystwo zalicskowe w Zakopanem, stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością nieograniczoną". — C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu zawiadamia, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych zanotował przy powyższem Towarzystwie następujące zmiany statutu:

a) „Towarzystwo zaliczkowe w Zakopanem, stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością nieograniczoną", zmienia i przeistacza się na „Towarzystwo zaliczkowe w Zakopanem, stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością ograniczoną";

b) §. 55 dotychczasowego statutu ma brzmieć i obowiązywać tak samo z dodatkiem „według postanowień §. 78 do 80 ustawy z dnia 9. kwietnia 1873. nr. 70. Dz. p. p.";

c) §. 57. lit *d* statutu ma brzmieć: „za wypełnienie wszelkich przez stowarzyszenie przyjętych zobowiązań, o ile fundusze stowarzyszenia we funduszu rezerwowym i udziałach nie wystarczają, członkowie Towarzystwa są obowiązani odpowiadać według ustanowień §. 76. ust. z dnia 9 kwietnia 1873. l. 70. Dz. p p. do trzechkrotnéj wysokości swego udziału";

d) §. 58. statutu zmienia się następująco: udział każdego członka stowarzyszenia ustanawia się najmniéj na 20 zł., a najwięcéj na 500 zł., może jednak tenże udział każdego czasu uchwałą Ogólnego Zgromadzenia być zmienionym";

e) dotychczasowy statut prócz powyżéj podanych i uchwalonych zmian, ma nadal obowiązywać w całej swéj osnowie z tą różnicą, iż odpowiedzialność członków jest ograniczoną, a firma Towarzystwa zmienioną.

Zmieniony statut obowiązywać będzie od czasu zarejestrowania go w dotyczącym sądzie handlowym.

Dyrekcyę składają pp.: Jędrzéj Tatar jako dyrektor, Jan Walczak jako kasyer, Ludwik Mucha jako kontrolor, Wojciech Raj jako zastępca dyrektora, Jędrzej Garalowski jako zastępca kasyera i Stanisław Gąsienica Staszeczek jako zastępca kontrolora, którzy firmę w ten sposób podpisywać będą, iż pod wyciśniętą stampilią swe nazwiska i imiona umieszczą. Do ważności zobowiązań stowarzyszenia potrzeba podpisów trzech członków Dyrekcyi. (Uchwała z dnia 17. grudnia 1887. l. 7 862).

„Towarzystwo handlu skór w Łańcucie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką". — Na Walnem Zgromadzeniu odbytem dnia 4. czerwca 1887. uchwaloną została zmiana §. 19. statutu, który ma brzmieć obecnie: „Rada nadzorcza składa się z 12 członków wybranych przez Walne Zgromadzenie bezwzględną większością głosów na lat 3". — Do tego samego paragrafu statutu mają być dodane następujące dwa świeże ustępy:

„Z grona członków Rady nadzorczéj ustępuje corocznie $^1/_3$ część tychże, w miejsce których następują ponowne wybory. W pierwszych dwóch latach rozstrzyga w téj mierze los".

„Wybór powtórny po ukończeniu kadencyi wyborczéj jest dozwolony".

Do Dyrekcyi wybrano na przeciąg lat 3 następujących pp.: Bolesława Żardeckiego na dyrektora, Marcelego Graffa na kontrolora i Jakóba Krzana na kasyera. (C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie. Uchwała z dnia 5. stycznia 1888. l. 4).

„*Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie*, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką". — C. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, iż dnia 8. grudnia 1887. wpisał do rejestru handlowego dla firm spółek gospodarczych i zarobkowych przy powyższej firmie następujące zmiany:

1. Firma Towarzystwa, którego przedsiębiorstwo i siedziba zostaje zresztą niezmieniona, ma obecnie opiewać: „Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie, zarejestrowane z ograniczoną poręką" (§. 7. statutu).

2. Do określenia firmy potrzeba podpisu przynajmniej 2 członków Dyrekcyi (§. 7. statutu).

3. Przedsiębiorstwo Towarzystwa opiera się na nowym statucie, z daty Rymanów 17. lipca 1887.

4. Udział członka wynosi 30 zł. i takowy w całości złożony lub też częściowo wkładkami uzupełniony być może (§. 58. statutu).

5. Odpowiedzialność członków Towarzystwa, ograniczona jest z tytułu zobowiązania takowego w obec osób trzecich do wysokości 5-krotnego udziału (§. 79. statutu).

Dotychczasowy skład członków Dyrekcyi Towarzystwa zostaje nadal niezmieniony, aż do upływu trzechlecia, na który wybrani zostali. (Uchwała z dnia 17. grudnia 1887. l. 2.071).

Rozwiązanie Towarzystw:

„*Towarzystwo spożywcze we Lwowie*, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką". — Na nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu odbytem w dniu 31. października 1887. uchwalono rozwiązanie powyższego Towarzystwa. Celem pokończenia wszystkich interesów ustanowieni zostali likwidatorami pp.: Jan Barański i Leon Solecki, którzy odtąd firmę powyższego Towarzystwa w ten sposób podpisywać będą, iż pod wyciśniętą stampilią z dodatkiem „w likwidacyi" podpiszą swoje nazwiska. (C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie. Uchwała z dnia 31. grudnia 1887. l. 54.210).

W sprawie opłat należytości bezpośrednich. Donosząc w numerze poprzednim naszego pisma o terminach opłat należytości bezpośrednich, uczyniliśmy uwagę, że zmiana tych terminów według rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3. maja 1887. l. 10.999 dotyczy zapewne tylko Niższéj Austryi, gdyż władze skarbowe innych prowincyj nie wiedzą nic o tém rozporządzeniu. Zasięgnąwszy w tym względzie wiadomość w tutejszéj Krajowej Dyrekcyi skarbu, otrzymaliśmy również odpowiedź, że powyższe rozporządzenie nie jest wiadome, że przeto do stowarzyszeń naszego kraju obowiązują termina opłat tych należytości według dawnych postanowień.

W obec tego dziwić się należy, dla czego c. k. Ministerstwo skarbu uznając potrzebę ulg i ułatwień w opłatach należytości bezpośrednich, nie przyznaje tych ułatwień wszystkim kontrybuentom, lecz tylko pewnéj uprzywilejowanéj prowincyi? Możeby sprawą tą zainteresowali się niektórzy z naszych posłów do Rady państwa i wyjaśnili ją, a tém sposobem uzyskali dla naszych stowarzyszeń tę małą dogodność, jaką nadaje powyższe rozporządzenie innym krajom koronnym.

Nowe znaczki stemplowe. Według rozporządzenia c. k. Krajowéj Dyrekcyi skarbu będą od dnia 1. marca 1888. zaprowadzone odmienne znaczki (marki) stemplowe wszystkich kategoryj z wyjątkiem znaczków stemplowych do gazet po 1 i 2 ct., a mianowicie znaczki stemplowe po: $^1/_2$ ct., 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 12, 15, 25, 36, 50, 60, 75, i 90 ct., tudzież po: 1 zł., 2, $2^1/_2$, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 15 i 20 zł., nadto kalendarzowe znaczki (marki) stemplowe po 6 ct.

Obecnie sprzedawane znaczki stemplowe wszystkich pomienionych kategoryj wyjdą z dniem 30. kwietnia 1888. zupełnie z używania, a użycie tychże po dniu 30. kwietnia 1888. uważane będzie jako niedopełnienie obowiązku stemplowego i pociągnie za sobą skutki prawne w ustawie o należytościach określone.

Od dnia 1. maja 1888. będą urzędowe magazyny stemplowe wymieniały bezpłatnie wyszłe z używania, a nie zużyte znaczki (marki) stemplowe na nowe znaczki (marki) stemplowe z zachowaniem istniejących w téj mierze przepisów.

Po dniu 30. czerwca 1888. nie może być dozwoloną ani wymiana wycofanych ze sprzedaży znaczków (marek) stemplowych, ani też za takowe przyznane jakiekolwiek inne wynagrodzenie.

Księgi przemysłowe i handlowe, tudzież blankiety na weksle, rachunki i t. p., na których umieszczone są dawniejsze, lecz przed dniem 1go maja 1888. stósownie do przepisów urzędownie obliterowane znaczki (marki) stemplowe, mogą być także po dniu 30. kwietnia 1888. używane.

Ukończenie konkursu Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie. Dr. Stanisław Bieliński, adwokat krajowy we Lwowie, jako reprezentant Dyrekcyi Towarzystwa kredytowego miejskiego, ustanowiony dekretem c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 6. kwietnia 1878. l. 17.624, podaje następujące obwieszczenie do wiadomości członków tegoż Towarzystwa:

„Według drugiego i ostatniego aktu repartycyi funduszów masy konkursowéj Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie, spółki zarejestrowanej o poręce nieograniczonéj, niewystarczyły rzeczone fundusze na zupełne zaspokojenie wierzytelności do masy konkursowéj zgłoszonych.

Niedobór w kapitale, odsetkach i przynależytościach wynosi razem kwotę 283.917 zł. 66 ct., którą po myśli §. 53. ust. z dnia 9. kwietnia 1873. nr. 79. dz. p. p. i art 15. statutu członkowie upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie, spółki zarejestrowanéj o poręce nieograniczonéj w stosunku do subskrybowanych przez nich udziałów solidarnie pokryć są obowiązani. Wskutek tego Dyrekcya Towarzystwa sporządziła po myśli §. 61. tejże ustawy obliczenie opłat, z którego się pokazuje, że każdy członek rzeczonego Towarzystwa obowiązany jest zapłacić kwotę odpowiadającą 124 pr. subskrybowanego udziału, po potrąceniu sumy na udział wpłaconéj.

Tak n. p. członek, który subskrybował udział w kwocie 100 zł. i na rachunek tego udziału nic nie wpłacił, zapłacić winien 124 zł., gdyby zaś na udział ten 100 zł. wpłacił 40 zł. obowiązany jest obecnie zapłacić 124 mniéj 40 t. j. 84 zł.

W myśl art. 17. statutu wzywa niniejszem Dyrekcya wszystkich członków upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie, ażeby przypadające na nich według obliczenia kwoty najdaléj do dnia 1. lutego 1888. w gotówce do rąk Dyrekcyi uiścili, w razie bowiem przeciwnym Dyrekcya będzie zmuszoną stósownie do przepisu II. ustępu §. 61. wspomnianéj ustawy przedłożyć obliczenie dopłat c. k. sądowi krajowemu jako handlowemu we Lwowie celem ściągnięcia nieuiszczonych kwot w drodze egzekucyi sądowej.

Ponieważ według §. 72. tejże ustawy każdy z wierzycieli Towarzystwa ma obecnie prawo korzystać z nieograniczonej poręki i od każdego z członków bez względu na wysokość subskrybowanego udziału, uiszczenia całéj swéj wierzytelności się domagać i prawdopodobnie w takim tylko razie nie będzie czynił użytku z tego prawa, jeżeli choć znaczna część jego wierzytelności w krótkim czasie uiszczoną mu będzie, więc koniecznem jest, aby jak najspieszniej należące się od członków kwoty zostały złożone, a tem samem uzyskanym został fundusz potrzebny do zaspokojenia wierzycieli Towarzystwa".

Ponieważ wiadomém nam jest, że w liczbie 15.000 członków, jacy wykazani byli na liście członków tego Towarzystwa, jest wielu takich, którzy nie wpłacili ani wstępnego, ani żadnéj raty na udział, chociaż podpisali deklaracyę przystąpienia — uważamy przeto za obowiązek przypomnieć, że według §. 12. ustęp 6. statutu tego stowarzyszenia, członek, który nie wpłacił wstępnego i przynajmniéj pierwszéj raty na udział, nie należy jeszcze do stowarzyszenia i żadnych praw członka nie nabywa.

W obec tego postanowienia statutu może niejeden z członków, który nietylko z tytułu repartycyi dopłat narażony jest na szkodę, ale bardziej z tytułu nieograniczonéj poręki może odpowiadać całym swym mieniem — potrafi się bronić od przykrych następstw tego konkursu.

Na pomnik Kraszewskiego złożyło Towarzystwo zaliczkowe w Kałuszu 12 zł. 82 ct.

Dalsza akredytacya w Banku krajowym. Na posiedzeniu Dyrekcyi z dnia 28. stycznia b. r. przyznane zostały pożyczki na skrypta dłużne następującym stowarzyszeniom:

1 Kasie zaliczkowej w Sokołowie 3.000 zł.

2. Stowarzyszeniu oszczędności i pożyczek w Pilznie 2.000 zł.

3. Kasie zaliczkowéj „Nadzieja" w Mikołajowie 1.000 zł.

Konkurs. Sąd krajowy we Lwowie otworzył uchwałą z dnia 28. stycznia b. r. l. 3.819 konkurs do majątku I. Związkowej pracowni robotników stolarskich „Zorza" we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką. Wybór zarządu 13. lutego b. r. Termin likwidacyjny 15. kwietnia b. r. Zgłoszenia wnosić należy do 1. kwietnia b. r.

Nekrologia.

†

Dnia 25. stycznia b. r. zmarł w Grybowie

Karol Tulszycki

właściciel apteki i członek Dyrekcyi tamtejszego Towarzystwa zaliczkowego, który to urząd pełnił od założenia Towarzystwa t. j. od roku 1876., będąc jego najgorliwszym opiekunem. Znany z prawości charakteru i wytrwałości w każdym podjętem zadaniu, zdobył u ogółu powszechny szacunek, to też śmierć Jego wywołała głęboki żal i bolesne wrażenie u tych wszystkich, którzy mieli sposobność Go poznać.

Cześć Jego pamięci!

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: *Władysław Terenkoczy.* Z I. Związkowej Drukarni we Lwowie, Hotel Żorża.